

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הִיא אֶל יוֹאֵל

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי
ראש הישיבה שליט"א בשבת
קודש פרשת בא ובשבת קודש
פרשת בשלח

יוצא לאור על ידי
"קרן הדפסה היכל הקודש"

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
רחוב החווה מולבלין 58
052-767-4285

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב ריב"ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמיעת השיעורים באידיש, בלשון הקודש ובאנגלית
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קוואל פון חיזוק
לנשים
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיזוק יומי

לקבלת החיזוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com

RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

שבת קודש פרשת בא, שנת תשפ"ב לפרט קטן, שבת ראש
 הישיבה שליט"א בקרית ברסלב - ליבערטי יע"א, לרגל
 'שמחת השבע ברכות' של בתו תחי' עב"ג חתן הנעלה
 הרב נתנאל פארקאש נרו יאיר. בליל שבת קודש דיבר ראש
 הישיבה שליט"א דיבורים נפלאים מענין שמחת חתן וכלה.

ראש הישיבה שליט"א פתח ואמר:

החתם סופר הקדוש זכותו יגן עלינו שואל (תורת משה, פרשת בא), מדוע
 היה חסר שבמכת חושך השם יביא כזה מכה מופלאה שלמצריים יהיה
 חושך ובאותו הזמן יהיה אור ליהודים, כפי שרש"י מביא (שמות י, כב) את
 שני הטעמים מדוע השם יתברך הביא את מכת חושך, כדי שהמצריים לא
 יראו איך שרשעי ישראל מתים, ובכדי שבני ישראל יוכלו לחטט בנכסי
 המצריים, הרי במקום זה השם יתברך יכול לגרום שהמצריים יתעוורו,
 ולא שיהיה להם חושך.

מסביר החתם סופר הקדוש, כשאדם עיוור לא עלינו עובר כוח
 העיניים לחוש אחר שלו, מצד אחד הוא לא רואה באמת, אבל מצד שני
 הוא מרוויח שהחוששים האחרים מחודדים הרבה יותר משאר אנשים,
 כל זה רק כשאדם עיוור, אבל כשאדם יכול לראות רק הוא יושב בבית
 חשוך, אז לא מתחדדים החוששים האחרים. לכן עשה השם יתברך
 שיהיה חושך למצריים, בכדי שהם לא יוכלו לראות, וגם לא ירוויחו
 מכך כלום.

על פי זה הוא מסביר את מה שחכמינו הקדושים אומרים (ביצה לב:):
 "כָּל הַמְצַפֶּה עַל שְׁלֶחַן אַחֲרִים עוֹלָם חֹשֶׁךְ בְּעֵדוֹ", מי שצריך להזדקק
 לאנשים אחרים העולם חשוך בשבילו, לא כתוב שהוא כמו עיוור, אלא
 'העולם חשוך בעדו', כי יכול להיראות לעני שהוא מרוויח מזה שהוא
 תלוי באחרים, כי הוא לא צריך להתעסק עם שום דבר, הוא יכול לשבת
 רגוע להתפלל וללמוד, וכשהוא צריך משהו הוא דופק בפתחי הבתים
 ודואגים לו לכל צרכיו, לכן אומרים לנו חכמינו הקדושים שזה לא כך,

זה כמו 'עוֹלָם חָשֶׁף', העולם חשוך לו, שאז אין שום רווח מזה, אז לא מתחדדים החושים האחרים, כמו כן העני אין לו שום רווח מזה.

חשבת, שזה בדיוק העניין בחתן, כולם מתפלאים "מדוע צריך לשמח חתן?" אלא החתן היה עד היום 'מְצַפֶּה עַל שְׁלֶחַן אֲחֵרִים', דאגו לכל צרכיו, ארוחות בוקר וערב, והוא יכל ללמוד ללא הפרעה, הוא ישב עם החומש שלו ועם המשניות שלו, והוא למד את שיעוריו, הוא יכול לחשוב: "מה זה חסר? מדוע אני צריך להתחתן?" מגיעים לשמח את החתן ואומרים לו: זה נכון שמעכשיו והלאה אתה אמור להתחיל לדאוג וכו' אבל בחור הוא 'עוֹלָם חָשֶׁף בְּעֵדוֹ', זה באמת נראה שבתור בחור אפשר ללמוד ולהתפלל יותר טוב, לא צריך להתיגע, אבל כשמתחתנים מרוויחים, כמו שחכמינו הקדושים אומרים (יומא עב:): איך זוכים ללמוד תורה בטהרה? "נוֹשֵׂא אִשָּׁה, וְאַחַר כֵּן לֹמֵד תּוֹרָה", כשמתחתנים ואחר כך לומדים תורה.

זה כבוד גדול ושמחה בשבילי שאבי שליט"א וחמי שליט"א הטריחו עצמם והגיעו לשבת להשתתף בשמחה. השם יתברך יעזור שהם יראו הרבה נחת מהילד הזה ומכל הילדים והנכדים בבריאות, וכל המשתתפים יזכו לראות שמחות אצל ילדיהם ונכדיהם, אמן.

שבת קודש פרשת בשלח - שירה, שנת תשפ"ב לפרט קטן,
שבת ראש הישיבה שליט"א בויליאמסבורג יע"א. בסעודה
שלישית לימד ראש הישיבה שליט"א מתוך הספר הקדוש
שיחות הר"ן סימן כו.

לפני שראש הישיבה שליט"א התחיל את השיעור שרו את הניגון
(באידיש): "בַּאשְׁעָפֶּר אֵיךְ וְוִיִּס, אַז דִּי בַּעֲסָטֶע זאָךְ אויף די וועלט
איז, זײַן נאַנט צו דיר, וויל אײךְ עס אָן אַ שײַעור. און אַפֿילו ווען ס'איז
שױואַרץ, מיט שױוערע נסיונות פֿרוּבירסטו מיר, דאָךְ זע מיין האַרץ, ווי
אײךְ קוק אַרויס צו דיר. טאַטע, טאַטע, טאַטע, אײךְ בֶּעט דיר הַעֲלֶף מיר".
תרגום חופשי: בורא עולם אני יודע שהדבר הכי טוב בעולם זה להיות
דבוק בך ואני רוצה את זה בלי גבול, ואפילו כשחשוך אתה מנסה אותי
עם ניסיונות קשים עם כל זאת ראה את הלב שלי איך שאני משתוקק
אליך, אבא, אני מבקש ממך תעזור לי.]

ראש הישיבה שליט"א פתח ואמר:

רבינו אמר (חיי מוהר"ן, סימן שנח): "עם כל שיחה שאני משוחח איתכם
אפשר להפוך על ידה ליהודי כשר, ולא סתם יהודי כשר רק יהודי כשר
כמו שאני מתכוון כשר", אזי נלמד משיחות רבינו.

רבינו אומר (שיחות הר"ן סימן כו):

"אַצֵּל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה הִיא חֶסְרוֹן גָּדוֹל בְּעֵינֵיהֶם", בעולם שכחה זה
חסרון גדול, אנשים מתלוננים: "אני שוכח מהר", הם מסתכלים על זה
כעל בעיה. "אַבֵּל בְּעֵינֵי, יֵשׁ בְּהַשְּׂכָחָה מַעֲלָה גְדוֹלָה, פִּי אִם לֹא הִיָּתָה
שְׂכָחָה, לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דָּבָר בְּעִבּוּדַת ה', אִם הִיָּה זֹכֵר כָּל
מָה שֶׁעָבַר לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר לוֹ לְהָרִים אֶת עַצְמוֹ לַעֲבֹדָתוֹ יְתִבְרַךְ בְּשׁוּם
אֶפְן", אבל בעיני, שכחה זאת מעלה גדולה, אם לא היתה שכחה לא
יכלו לעשות שום דבר בעבודת ה', אם היו זוכרים כל פרט שעשו הרי
שבוודאי לא היו יכולים להתחיל מחדש לעשות דברים טובים, "גַּם

היו מבלבלים את האדם מאד כל הדברים שעוברים עליו, אבל עכשו על ידי השקחה נשפח מה שעבר, גם היו מתבלבלים מכל העבר, אבל כעת שיש שכחה, שוכחים את כל הדברים הלא טובים, ואפשר להתחיל מחדש לעבוד אותו יתברך. "ואצלו הדרך, שכל מה שעבר והלך, נפסק והלך לחלוטין, ואינו חוזר בדעתו עוד כלל", אצל רבינו לא היה מעניין דברים ישנים, מה שהיה לא דיברו על זה ולא חשבו, "ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שפבר עבר והלך".

וודאי שצריך לעשות תשובה

אמר ראש הישיבה שליט"א: מה שהרבי אומר כאן שצריך לשכוח כל מה שעשו, לא אומר שלא צריך לעשות תשובה, בוודאי שצריך לעשות תשובה, רק רבינו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כה) שזה יהיה פעם ביום, שייחדו זמן ביום שאז עוברים על כל המעשים שעשו, אבל במשך היום צריכים להיות מאוד בשמחה, אי אפשר להיות עסוקים כל היום עם מה שהיה, צריך להתחדש.

ממשיך רבינו ואומר:

"וענין זה הוא דרך עצה טובה גדולה מאד בעבודת ה', פי על-פי רב יש להאדם בלבולים רבים וערבוּב הדעת מאד ממה שחלף ועבר, בפרט בשעת התפלה, שאז באים עליו כל הבלבולים ומערבבים ומעקמים את דעתו ממה שפבר עבר", וזאת עצה מאוד מאוד טובה לעבודת ה', אם אדם יתבונן היטב הוא יראה שהרבה מהזמן הוא אוכל את עצמו עם העבר. מגיעים אליו כל סוגי הבלבולים, "לפעמים יש לו בלבולים מענין המשא-ומתן שלו ועסקי ביתו, (וכיוצא, באשר פי לא טוב עשה בענין זה, וכיוצא וכך היה צריך לעשות וכיוצא בזה הדבר)", לפעמים הבלבולים הם מהביזנס שלו, לפעמים מדברים בבית, האדם אוכל את עצמו הייתי צריך לעשות כך, הייתי צריך לעשות אחרת. "ויש שמבלבלים אותו בעת עבודתו בתורה או בתפלה וכיוצא, בהפגמים שפגם מקדם, (באשר שבענין זה לא עשה פהגן נגדו יתברך וכיוצא בזה הרבה מאד). באשר

יָדוּעַ לְכָל אָדָם בְּעֶצְמוֹ", או שמבלבלות אותו מחשבות שהוא פגם, הוא עשה דברים שהשם לא מרשה, כמו שכל אחד יודע בעצמו את הבלבולים שלו. "עַל־כֵּן הַשְּׂכָחָה הַיָּא עֲצָה טוֹבָה גְּדוּלָּה מְאֹד לְזֶה, שְׁתַּכְּפֶה וּמִיָּד שְׁחוּלָף וְעוֹבֵר הַדָּבָר, יַעֲבִיר וַיִּסְלַק אוֹתוֹ מִדַּעְתּוֹ לְגַמְרִי, וַיִּסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִזֶּה לְגַמְרִי. וְלֹא יִתְחִיל לַחֲשׁוֹב עוֹד בְּמַחְשַׁבְתּוֹ בְּעִנְיָן זֶה פְּלִל". לכן שכחה זאת עצה טובה, שאדם ישכח את כל מעשיו הישנים, שלא יחשוב מהם יותר. "וְהֵבֵן הַדָּבָר הַיָּטֵב, פִּי הוּא דָּבָר גְּדוּל מְאֹד".

מה הקשר בין אחד לשני?

אמר ראש הישיבה שליט"א: מאוד הרבה פעמים שומעים איך אנשים אומרים: "אני לא מתפלל מנחה", "אני לא לומד משניות", "אני לא לומד גמרא", "אני לא אומר תהלים", כששואלים אותו: "למה?" הוא עונה: "אתה יודע כמה זמן אני כבר לא עושה את זה?! אנשים סוחבים איתם את מעשיהם הישנים וזה עוצר אותם מלהתחיל מחדש, אבל רבינו אומר, מה הקשר בין אחד לשני? מה זה משנה מה היה? תתחיל מחדש, תגיע עכשיו להתפלל מנחה! תתחיל מעכשיו להתפלל שחרית, מנחה ומעריב, תתחיל מעכשיו להגיד שניים מקרא ואחד תרגום.

איפה אתה אוחז?!

בואו נתחיל להגיד שניים מקרא ואחד תרגום כל יום קצת, תסתכל על עצמך "סיימת פרשת בשלח?" אוחזים כבר עמוק בחומש שמות, איפה אתה אוחז? ! אדם צריך לעשות לעצמו חשבון איך הוא מתחיל לומר שניים מקרא ואחד תרגום מתחילת השבוע, ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, ביום שלישי עד רביעי וכך הלאה, כמו שנפסק בשולחן ערוך (אורח חיים סימן רפה, סעיף ג): "מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף חָשׁוּב עִם הַצְּבוּר", מיום ראשון אפשר כבר להתחיל להגיד שניים מקרא ואחד תרגום, צריך הרבה לדבר מזה, כי אנשים מזלזלים בזה, חושבים 'אני כבר ילמד ביום שישי' 'אני אגיד שניים מקרא ואחד תרגום בשבת', למעשה לא אומרים שניים מקרא ואחד תרגום. מוהרא"ש כותב, בשבוע שלא אומרים שניים

מקרא ואחד תרגום יש הפסד, או שמקבלים דו"ח, או שמפסידים כסף וכדומה, לכן צריך מאוד להיזהר ללמוד בכל יום קצת שניים מקרא ואחד תרגום.

צמר פלדה

אל תסתכל על מה שהיה, תתחיל מעכשיו, קח חומש ותלמד קצת חומש, קח משניות ותגיד כמה פרקי משניות. מוהרא"ש כותב, שמשניות זה כמו צמר פלדה לנשמה, כשמישהו רוצה לנקות סיר דביק ומלוכלך כבר לא עוזר לו לשטוף את זה עם מים, אפילו ספוג כבר לא יכול לנקות את זה, צריך לקחת צמר פלדה - זה מקרצף היטב את כל הכתמים וזה עושה את הסיר כמו חדש. זה משניות, כשאדם חוטא הוא לא שומר על עיניו, הוא לא שומר על מעשיו רחמנא לצלן, הנשמה שלו מתלכלכת לגמרי, זה דבר שאי אפשר לראות אבל זה קורה, איך אפשר לנקות את זה? על ידי לימוד הרבה תורה, ומשניות מאוד מסוגלות לזה, אם לומדים משניות זה מוריד את כל הכתמים והנשמה נהיית נקיה, כי 'משנ"ה' אותיות 'נשמ"ה'.

אתה אומר משניות!?

את זה יכול כל אחד לעשות, כי הרבי נתן לנו דרך ללמוד (עיין שיחות הר"ן, סימן עו), אפילו אדם שלא מבין את הלימוד, אין לו מח, אדם שיש לו את כל התירוצים לא ללמוד, אבל להגיד את המילים של התורה הקדושה יכול כל אחד לומר. זה נראה באמת מעניין, ואנשים מתלוצצים מזה: "מה הכוונה, אתה אומר משניות!?" אבל אסור לאדם להטעות את עצמו, צריך להסתכל על המציאות בעיניים, פתחתי היום ספר? לא! תגיד לפחות את מילות התורה הקדושה.

אבל כל יום אני לומד

זאת בושה איומה, אדם יכול ללכת חבוש בשטריימל, בעקיטשע, עם גרביים לבנות ומכנסיים רבניים אבל הוא לא פותח ספר... אם שואלים

אדם: פתחת היום ספר? הוא עונה "לא!" ביום שישי למדת? "לא! בדיוק אתמול והיום לא למדתי, אבל כל יום אני לומד"... אני אומר לך כבר עכשיו מה הולך להיות מחר ומחרתיים, כל יום יש תירוצים אחרים היצר הרע רוצה שלא ילמדו, כל יום הוא מביא תירוצים חדשים, היום אני עסוק, מחר החברותא שלי עסוק, מחרתיים שנינו עסוקים, ביום רביעי זה כבר סוף שבוע, אז נחכה לשבוע הבא, שבוע הבא אנחנו מתחילים ללמוד... ככה עוברים שבוע, חודש, זמן ושנה שהוא לא לומד.

משניות קטן בכיס

אבל אם אדם לוקח את 'סדר דרך הלימוד' לא מפריע לו שום דבר, הוא לא צריך יותר סדר, זמן ומקום, איפה שהוא הולך הוא לוקח איתו משניות קטן בכיס והוא אומר פרקים משניות.

אין לזה שייכות לשום מפלגה

ביום שישי האחרון התחילו מסכת חדשה, מסכת מועד קטן, בואו נתחיל מהיום ללמוד את דף הגמרא. זה נכון שבהתחלה כש'מפלגת "אגודת ישראל" ייסדו את הלימוד הזה בכנסיה הגדולה שלהם יצאו הצדיקים של הדור ההוא מאוד נגד לימוד זה, הם אמרו שלא ילמדו במסלול שלהם, כדי לא לתת להם שום חיזוק וכו', אבל כהיום אין לזה שום שייכות ל'אגודת ישראל', כהיום כשבחור או אברך לומדים את דף הגמרא, אין לזה שום שייכות לשום מפלגה.

סעודה לכבוד חמשה עשר בשבט

מחר זהו יום טוב גדול, 'חמשה עשר בשבט'; מוהרא"ש אומר (קונטרס ט"ו בשבט): "וְנוֹהֲגִים לְהִתְאַסֵּף בְּבֵית כָּל הַמְשַׁפְּתָה, לְאָכַל בְּצוֹתָא אֶת כָּל מֵינֵי פִירוֹת, וּמַרְבִּים לְסַפֵּר לְבִנְי הַבֵּית וְלִילָדִים וּלְכָל הַמְשַׁפְּתָה מִנְּפִלְאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ שֶׁבָרָא כָּל פְּרִי וּפְרִי לְהַנּוֹת בּוֹ בְּנֵי אָדָם, וּמַדְבְּרִים דְּבָרֵי תוֹרָה, וְסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת הַשֵּׁיכִים לְחַמְשָׁה עָשָׂר בְּשֶׁבֶט, וְהוּא עֲנִין גָּדוֹל מְאֹד לְחַנוּךְ הַיְלָדִים". לכן מאוד חשוב לעשות סעודה עם האישה

והילדים לכבוד חמשה עשר בשבט. אפשר לעשות זאת ביום ראשון בערב או ביום שני אחר הצהריים.

יבש, מת, קר ומיואש

כשמסתכלים היום על העצים הם נראים יבשים, מתים, קרים, ומיואשים, אין להם שום דבר, כולם צועקים עליהם: 'קלוצים' (בולי עץ), אבל ב'חמשה עשר בשבט' נכנס בהם שרף, ועוד מעט ייצא מהם עלים יפים ופירות טובים, העולם ימשיך להנות מהאוכל הטוב של העצים, כותב מוהרא"ש, 'חמשה עשר בשבט' זהו זמן טוב להתחדש ולהתרענן, כי אנשים גם נקראים עצים, כמו שכתוב בפסוק (דברים כ, יט): "פִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׁדָה", אדם הוא כמו עץ, אז אנחנו גם יכולים לנצל את היום הזה להתחדש ולהתרענן, לא להסתכל על מה שהיה עד עכשיו, רק להתחיל מעכשיו להיות יהודים כשרים וטובים.

להתחדש עם מעשים טובים ויפים

אפילו אם האדם היה עד עכשיו מת, קר, ערום ויבש, הוא לא היה כלום עד עכשיו, אז כעת ב'חמשה עשר בשבט' זהו זמן שהוא יכול להתחדש עם מעשים טובים, שהאדם יקבל על עצמו: אני הולך להתחיל ללמוד, אני הולך להתחיל להתפלל, אני הולך לעשות מצוות ומעשים טובים, אני הולך לעשות גמילות חסדים.

להתחיל לפרוח מחדש

"איי, כבר כל כך הרבה זמן שלא עשיתי כלום!" - אבל יש לנו את הלימוד העצום מהעצים, הם גם עומדים כבר זמן רב ערומים ללא עלים, יבשים וקרים, עם כל זאת הם מתחילים לפרוח מחדש, אז אנחנו צריכים לחקות זאת, גם להתחיל מחדש להיות יהודים כשרים וטובים.

מיועד לכל אחד

בואו לא נסתכל על מה שהיה, רק נתחיל מחדש ללמוד ולהתפלל,

גם נתחיל מחדש לדבר אל השם יתברך. הרבי נתן לנו את העצה של 'התבודדות', התבודדות זהו הרי דבר שמיועד לכל אחד, לא משנה מי שרק לא יהיה.

כן מוצלח או לא מוצלח

יש אנשים שמפחדים לגשת כש"ן, הם מפחדים לקבל עליה, לכן הם יוצאים מבית הכנסת כדי שלא יקראו להם, מי מדבר עוד מלדבר בשמחה - זה וודאי שלא, כשהם עומדים בשיחת חברים (קופקע) הם לא יפתחו את הפה, כל זה שייך רק כשמגיעים לדבר עם אנשים, אבל 'התבודדות' מיועד לכל אחד, להשם אתה הרי יכול לדבר, השם מקשיב לך. אצל השם יתברך זה לא משנה איך אתה נראה, מי אתה, מה אתה, אם אתה כן חזק או לא, כן מוצלח או לא מוצלח, תגיד להשם יתברך כל מה שעובר עליך, ובאיזה ניסיונות היצר הרע מפיל אותך, תספר לו עד כמה אתה רוצה להיות יהודי כשר, עד כמה אתה רוצה ללמוד ולהתפלל.

לציית לרבי

רבינו הקדוש אומר (חיי מוהר"ן, סימן שנד), יגיע זמן שיתחרטו "למה לא צייתי לרבי?" כי אם היו שומעים בקולי לא היתה דרגה בעולם אליה לא הייתי מביא אותו.

השם יעזור שנציית לרבינו כך נזכה למדריגות הכי גבוהות שרק יש בעולם, אמן.

